

tror jeg at have ramt det ærede Medlems Mening. Jeg tror ikke, at det er rigtig. Jeg tror, at denne Udtalelse beror paa et Feilsyn. Sa, det kommer jo aabenbart an paa, hvem der skriver Historien; men skrives Historien sandt og rigtig, er det ikke Folke-thinget, som ikke vilde fremme Forsvarssagen af Hensyn til Ministeriet. Vi ville gjerne fremme Forsvarssagen, men vi ville kun ikke det Forslag, som Regjeringen bringer. Historien vil snarere lyde paa, at Danmark har havt en Regjering, der vilde tvinge et bestemt Forslag igennem og lukkede Munden paa de Militære, der havde en anden Mening, og da den ikke kunde faae gennemført netop sit Forslag, vilde den hellere lade Sagen falde end gaa sin Vej og lade Andre komme til, der vilde fremme Forsvarssagen paa en Maade, som stemmede med Folkets Flertals Mening. Saaledes tror jeg, naar Historien skulde skrives sandt og rigtig, at den vilde komme til at lyde, og ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Slagelse udtalte. Det var en lignende Ytring, der kom frem fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), da han udtalte, at Danmark er den eneste Stat, hvor man af politiske Hensyn lader Forsvarssagen hvile. Jeg vil snarere sige, at Danmark er den eneste Stat, hvor der er en Regjering, som ikke kan gennemføre Forsvarssagen, men alligevel bliver paa sin Plads og saaledes er Skyld i, at den kommer til at hvile. Naar Sætningen forandres saaledes, tror jeg, at der ligger en stor Sandhed i den, men ikke i den Betydning, hvori det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds tog den. Maatte jeg, medens jeg omtaler det ærede Medlems Udtalelser, føie til, at, naar han talte om, at der var her faldet Ytringer, som lod skue, at Massen var falden af Vedkommende, og at de nu viste sig i deres rette Stikkelse, og at Valgerne nok vilde faae Forstand deraf og blive kloge paa, hvad det var for en Føde, som deres Repræsentanter hidtil havde serveret for dem, eller noget Lignende — dette var ialtsald Meningen — hører dette om Massen, der falder af, ogsaa ind under den Slags Ytringer, som jeg tror, at vi helst ikke maatte bruge her. Jeg tror ikke, at Nogen har gaaet med Masse paa med Hensyn til Forsvarssagen, og Ingen har været i Tvivl om, hvorledes Denne eller Hin stillede sig i denne Sag. Vi skulde derfor ikke gjerne bruge slike Udtryk. Men naar han yttrede den Forhaabning, at Valgerne nu vilde have faaet Dinene op, er det et Quæstion, jeg nærer ligesaa varmt som han, og jeg imødejer med en vis Interesse, hvorledes det ærede Medlems Vælgere paa næste

Valgdag vilde have faaet deres Dine op, om ikke det mulig vilde vise sig, at de have faaet Dinene op, ganske vist i en anden Retning, end der laa for det ærede Medlems Tanke, dengang han udtalte sig, som han gjorde. Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) saavel som til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch) skal jeg udtale en Glæde over, at de sluttede med, at, naar vi fik en Regjering, som ikke vilde gennemføre Forsvarssagen paa en saadan Maade, som de ansaa for den rette, vilde de være med til at arbejde paa at fjerne en saadan Regjering. Jeg forstod dem saaledes, at det var deres Mening. Jeg siger, at jeg er glad for denne Udtalelse, og jeg tænker, at vi fra vor Side vilde heretter blive fri for at faae Bebrejdelser fra dem, naar vi arbejde paa og ønske Regjeringen afløst af en, vi staa i et andet Forhold til, end vi staa til den nuværende. De have jo ved denne Udtalelse erklæret, at de i Virkeligheden ere enige med os i det baade Naturlige og Rimelige i at arbejde paa at faae fjernet en Regjering, der vil gaa i en anden Vej i store og vigtige Sager end den, vi anse for at være den for Fædrelandet bedste og heldigste. Jeg kan derimod ikke billige, naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds sagde, at vi ikke blot skulde gjøre Regnskab for de nuværende Vælgere, men ogsaa for Fremtidens Vælgere, at de ogsaa skulde dømmes om vor Færd. Jeg tror, at han her forlanger det Umulige af os. Vi kunne kun gjøre Regnskab for de Vælgere, som vælge os herind, og Fordringen om, at vi ogsaa skulde tage Hensyn til de Dømme, der efter vor Tid vilde blive fældede, hører til umulige Fordringer. Naar der fra forskjellige Sider er blevet reist Tvivl om den Offerberedvillighed, hvorom der tales i Betænkningen, den Offerberedvillighed, som det der forudsættes, at der findes hos vort Folk, saa tror jeg, at man gjør vort Folk Uret, naar man tvivler derom. Jeg er overbevist om, at vort Folk er villigt til at gjøre meget store Opofferelser for Forsvarssagens Fremme, og at dette nok skal vise sig, naar vi engang ere saa lykkelige at faae en Regjering, der forelægger en Forsvarsplan, hvori Kjøbenhavns Landbefæstning er udelukket. Jeg ønsker, at den Dag maatte være nær forhaanden, og jeg beklager, at denne saa vigtige Sag har maattet ligge brak i saa lang en Tid, som stet er; men jeg kan ikke se, at der fra dette Thing kan gjøres Andet, end hvad der er gjort, naar vi staa overfor en Regjering, som vil det, som vi ere overbeviste om baade i sig selv er fordærveligt,